

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119205967
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5119205967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matky: C. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F. G. XXX/X, H., právne zastúpená: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, a otca: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. G., B. XXX/X, právne zastúpený JUDr. Alžbetou Skočdopolovou, advokátkou so sídlom C. D. XX, XXX XX J., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/105/2019-1345 zo dňa 29.3.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/105/2019-1345 zo dňa 29. marca 2023 v napadnutých výrokoch I., II., IV., V., VI., VII., VIII., IX., X., XI. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozhodol tak, že:
„I. Súd zveruje maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že otec je oprávnený zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý párný týždeň od stredy, kedy maloletého prevezme z predškolského, prípadne školského zariadenia, do pondelka nepárneho týždňa, kedy maloletého odovzdá v predškolskom, prípadne školskom zariadení a matka j e oprávnená zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od pondelka nepárneho týždňa, kedy maloletého prevezme v predškolskom, prípade školskom zariadení, do stredy párneho týždňa, kedy odovzdá maloletého v predškolskom, prípade školskom zariadení.

V prípade, pokiaľ maloletý nebude v predškolskom, prípadne školskom zariadení, otec prevezme maloletého v stanovený deň od matky v mieste bydliska matky o 16:00 hod. a odovzdá matke v stanovený deň v mieste bydliska matky o 16:00 hod..

II. Obidvaja rodičia budú maloletého A. zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Rodičia sú oprávnení stýkať sa s maloletým A. nasledovne:

- otec počas letných prázdnin v každom roku od 01.07. od 17:00 hod. do 07.07. do 17:00 hod., od 13.07. od 17:00 hod. do 19.07. do 17:00 hod., od 25.07. od 17:00 hod. do 31.07. do 17:00 hod., od 06.08. od 17:00 hod. do 12.08. do 17:00 hod., od 18.08. od 17:00 hod. do 24.08. do 17:00 hod.,

- matka počas letných prázdnin v každom roku od 07.07. od 17:00 hod. do 13.07. do 17:00 hod., od 19.07. od 17:00 hod. do 25.07. do 17:00 hod., od 31.07. od 17:00 hod. do 06.08. do 17:00 hod., od 12.08. od 17:00 hod. do 18.08. do 17:00 hod., od 24.08. od 17:00 hod. do 30.08. do 17:00 hod.,

- počas vianočných sviatkov otec každý párný rok od 23.12. od 17:00 hod. do 27.12. do 17:00 hod. a matka od 27.12. od 17:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 17:00 hod. a každý nepárny rok matka

od 23.12. od 17:00 hod. do 27.12. do 17:00 hod. a otec od 27.12. od 17:00 hod. do 01.01. nasledujúceho roka do 17:00 hod.,

- počas jarných prázdnin otec v párnom roku od pondelka od 9:00 hod. do nedele do 17:00 hod., matka v nepárnom roku od pondelka od 9:00 hod. do nedele do 17:00 hod.,

- počas veľkonočných prázdnin otec v nepárnom roku od štvrtka od 17:00 hod. do utorka do 17:00 hod., matka v párnom roku od štvrtka od 17:00 hod. do utorka do 17:00 hod..

Otec maloletého p r e v e z m e od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia o d o v z d á matke v mieste bydliska matky.

Matka maloletého p r e v e z m e od otca v mieste bydliska otca a po skončení stretnutia o d o v z d á otcovi v mieste bydliska otca.

IV. Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 30P/105/2019-141 zo dňa 08.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 8CoP/65/2021-242 zo dňa 30.11.2021.

V. Otec je p o v i n ť prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2019 do 31.05.2021 a vo výške 150,- eur mesačne od 01.04.2023 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

VI. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.05.2019 do 31.05.2021 vo výške 1 750,- eur súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach po 50,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

VII. Daňový bonus b u d e uplatňovať matka, rodinný prídavok b u d e poberať matka.

VIII. Trovy konania - znalečné z n á š a j ú matka a otec v jednej polovici, každý vo výške 226,44 eur.

IX. Matka je p o v i n ť zaplatiť sumu vo výške 23,56 eur k rukám otca a sumu vo výške 102,88 eur na účet Okresného súdu Žilina v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

X. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

XI. Výrok I. - IV. s ú vykonateľné doručením rozsudku.

2. S poukazom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu v § 28 ods. 1 Zákona o rodine, § 28 ods. 2 Zákona o rodine, § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 24 ods. 3 Zákona o rodine, § 25 ods. 5 Zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Zákona o rodine, § 63 ods. 1 Zákona o rodine, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 49 ods. 1, 3 Civilného mimosporového poriadku zákona č. 161/2015 Z.z. (ďalej aj len „CMP“), § 49 ods. 3 CMP, § 52 CMP, § 57 CMP, § 58 ods. 1, 2 CMP, § 365 ods. 7 CMP, § 232 ods. 3 CSP, § 233 CSP okresný súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Bolo preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti. V čase rozhodnutia okresného súdu boli manželmi, nedokázali sa však dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletému a v čase rozhodovania súdom prvej inštancie prebiehalo aj konanie vo veci rozvodu manželstva rodičov. Matka žiadala, aby súd zveril maloletého do jej výlučnej osobnej starostlivosti, otec navrhoval zveriť maloletého A. do striedavej starostlivosti rodičov. Okresný súd prihliadol pri svojom rozhodovaní na vek, záujmy, potreby maloletého A., na to, aby bolo rešpektované jeho právo na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Okresný súd mal preukázané, že obidvaja rodičia majú záujem zabezpečovať starostlivosť o maloletého a obidvaja sú spôsobilí riadnu starostlivosť o maloletého zabezpečiť. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa bola realizovaná striedavá osobná starostlivosť na základe neodkladného opatrenia tak, že dieťa bolo týždeň v starostlivosti jedného rodiča a týždeň v starostlivosti druhého rodiča. Napriek tomu, že okresný súd rozhodoval vo veci viacerými rozhodnutiami o neodkladnom opatrení, tak k zmene komunikácie medzi rodičmi ani v záujme maloletého nedošlo.

3. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že sa môže realizovať striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloletého, avšak v užšom rozsahu ako doteraz, s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, a to vyjadrenie znalca, vyjadrenie psychológa B. I., ktorú A. aktuálne, v čase rozhodovania okresného súdu, navštevoval. Pre súd je prvoradý najlepší záujem maloletého A., pre ktorého, v jeho veku, i keď má pozitívny vzťah k obom rodičom, je, ako uviedli psychológovia, prioritná vzťahová osoba matka. Okresný súd z tohto dôvodu upravil starostlivosť o A. tak, aby väčšiu časť mesiaca bol u matky a zároveň, aby starostlivosť o neho zabezpečoval aj otec, teda upravil starostlivosť rodičov o maloletého tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia. Je zrejmé, že A. čaká onedlho zmena, akou je nástup do školy, je potrebné pre neho vytvoriť stabilné prostredie u oboch rodičov, hlavne je potrebné, aby videl, že jeho rodičia dokážu spolu komunikovať a navzájom sa rešpektovať. Počas celého konania bolo zrejmé, že rodičia nemajú snahu zlepšiť svoju komunikáciu. Problémom medzi nimi sú aj zdravotné problémy maloletého, treba uviesť, že pokiaľ má A. zdravotné problémy, je potrebné, aby obidvaja rodičia rešpektovali názory lekárov, liečbu, ktorá bola A. lekármi doporučená. Podľa okresného súdu, pokiaľ

u A. pretrváva tiková porucha, nočné pomočovanie, ktoré toho času už je na ústupe, tieto poruchy sú vyvolané rodinnou situáciou, keďže rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, pretrváva medzi nimi napätie a zlá komunikácia. V tomto smere poukázal okresný súd na vyjadrenie psychologičky B. I., ktorú navštevuje v súčasnej dobe A., že tieto poruchy sú podmienené nesúrodou rodinnou situáciou, rozdielnym výchovným prístupom, napätou komunikáciou a konfliktami medzi rodičmi, ktoré si tieto riešia prostredníctvom dieťaťa. Zo správy z materskej školy vyplýva, že problém pri prevzatí otcom je len v čase, pokiaľ maloletý A. príde do škôlky s matkou, následne pokiaľ otec maloletého odovzdáva do škôlky, už tento problém nie je. Okresný súd zdôraznil, že pre maloleté dieťa nie je jednoduché meniť prostredie, preto sa stane, že môže byť nespokojný, plačlivý, trvá určitý čas, kým si privykne zase na prostredie u druhého rodiča. Ako uviedol znalec, každá zmena je zdrojom stresu, dieťa neznáša zmenu, plač nemusí byť adresný, nemusí sa týkať práve osoby otca, ale týka sa toho, že jednoducho nechce niekam ísť. Dieťa sa nemá prispôbovať rodičom, ale rodičia dieťaťu. Maloletý vníma napätie, ktoré medzi rodičmi pretrváva, aj preto reaguje odmietaním ísť k otcovi, nie z dôvodu, že by k nemu nechcel ísť. Rodičia počas celého konania sa nedokážu povzniesť nad svoje osobné rozpory.

4. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedol, že skúmal, či striedavá osobná starostlivosť bude v záujme maloletého A. a či budú takto zaistené jeho potreby, dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť v rozsahu, ako určil, je v záujme maloletého. Psychologička B. I. uviedla, že bude pracovať s obidvomi rodičmi. Je potrebné, aby rodičia rešpektovali rozhodnutie súdu.

5. Keďže okresný súd rozhodol o striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak prihliadol pri úprave styku i na záujem maloletého a upravil stretávanie s rodičmi počas prázdnin, sviatkov tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

6. Okresný súd zrušil uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 30P/105/2019-141 zo dňa 08.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 8CoP/65/2021-242 zo dňa 30.11.2021 vzhľadom k tomu, že rozhodol o zmene starostlivosti o maloletého A. v inom rozsahu, to znamená, že sa zmenili pomery, z ktorých vychádzal.

7. Pri určení výšky výživného okresný súd prihliadol na možnosti, schopnosti, majetkové pomery oboch rodičov a odôvodnené potreby maloletého A.. V odseku 40. napadnutého rozsudku okresný súd vyhodnocoval pomery a príjmy, výdavky matky. V odseku 41. napadnutého rozsudku okresný súd vyhodnocoval pomery a príjmy otca.

8. Okresný súd zaviazal prispievať otca na výživu maloletého A. výživným vo výške 150 Eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2019, teda od začiatku mesiaca, v ktorom bol podaný návrh na úpravu práv a povinností k maloletému, keďže výživné sa platí mesačne vopred, do 31.05.2021 z toho dôvodu, že následne bolo rozhodované v júni 2021 neodkladným opatrením o širokej úprave styku otca s maloletým. To znamená, že otec tiež zabezpečoval starostlivosť o maloletého a následne, podľa jeho pracovnej doby a následne v októbri 2021 bolo rozhodnuté o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s prihliadnutím na to, že otec platil výživné vo výške 80 Eur aj v tomto období, teda od júna 2021, kedy spolu s matkou zabezpečovali starostlivosť o maloletého. Okresný súd s účinnosťou od 01.04.2023 rozhodol tak, že otec bude platiť výživné vo výške 150 Eur mesačne k rukám matky maloletého z dôvodu, že i keď je maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, matka bude prevažnú časť mesiaca zabezpečovať starostlivosť o maloletého sama, a teda je potrebné, aby otec prispieval matke na výdavky a odôvodnené potreby maloletého. Takáto suma zodpovedá potrebám maloletého a možnostiam otca. Do času, kým sa otec zamestnal, teda do 01.10.2021 bol samostatne zárobkovo činnou osobou. Daňové priznania otca sú za rozhodné obdobie vyššie, to znamená, že príjem otca umožňoval platiť výživné v tejto výške, pričom matka si plnila vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb maloletého. Otec vo svojom vyjadrení k návrhu na určenie výživného dňa 13.06.2019 navrhol určiť výživné vo výške 130 Eur, avšak bez rozhodnutia súdu, touto sumou matke neprispieval.

9. V odseku 43. napadnutého rozsudku okresný súd určil nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.05.2019 do 31.05.2021 vo výške 1.750 Eur (otec mal zaplatiť 3.750 Eur - 25 mesiacov x 150 Eur, zaplatil 2.000 Eur - 25 mesiacov x 80 Eur, keďže otec platil každý mesiac výživné 80 Eur) okresný súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach dlžné výživné po 50 Eur k rukám matky.

10. Okresný súd tiež rozhodol, že daňový bonus si bude uplatňovať matka, ktorá bude tiež poberať i rodinný prídavok, s poukazom na skutočnosť, že zabezpečuje starostlivosť o maloletého väčšiu časť mesiaca, ako je vyššie uvedené. Obidvoch rodičov zaviazal zaplatiť trovy konania, znalečné. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodol, že výroky I. – IV. napadnutého rozsudku sú vykonateľné doručením rozsudku.

11. Proti rozsudku okresného súdu podal rozsiahle odvolanie (25 strán) otec, a to do výrokových častí I., IV., V., VI. a VII. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h), b) CSP. V časti II. odvolania uviedol v stručnosti odvolateľ odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu a pod časťou III. uvádzal dôvody ním podaného odvolania. Mal za to, že napadnutý rozsudok vo výrokoch I., IV., V., VI. a VII. je nesprávny a nezákonný, keďže je nedôvodné zúženie rozsahu striedavej starostlivosti v neprospech otca, a to po dvoch rokoch fungujúcej striedavej starostlivosti v týždňových intervaloch, napriek, podľa otca, ním preukázanému nedostatku rodičovských kompetencií matky, je nespravodlivý, nedostatočne odôvodnený, a to i v časti rozhodnutia o výživnom, daňovom bonuse, prídavkoch na dieťa. Rozsudok podľa otca nezohľadňuje najvyšší záujem maloletého dieťaťa na spravodlivú rovnocennú rodičovskú výchovu. Vyčítal okresnému súdu, že nevyhodnotil ako nedôvodný návrh matky predložený pred vyhlásením rozsudku na poslednom pojednávaní dňa 29.03.2023, z ktorého je zrejмый postoj matky k stretávaniu sa syna s otcom. Nevyhodnotil ani konanie o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloleté dieťa prebiehajúce na základe návrhu otca na súde pod sp.zn. 54Em/6/2022. Nezohľadnil platby výživného za obdobie od 01.06.2021 od 31.03.2023, kedy bol maloletý syn v striedavej starostlivosti. Otec aj v období od 01.06.2021 do 31.03.2023 platil výživné na maloletého syna vo výške 80 Eur mesačne na účet matky, pričom spolu výška výživného zaplateného otcom bez právnej povinnosti v období od 01.06.2021 do 31.03.2023 je 1.760 Eur. Mal za to, že nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.05.2019 do „31.54.2021“ je potrebné započítať s preplatkom výživného za obdobie od 01.06.2021 do 31.03.2023 vo výške 1.760 Eur. Takýmto postupom je preplatok na výživnom 10 Eur. Ďalej odvolateľ poukázal na správanie matky po doručení rozsudku otcovi. Nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu o striedavej starostlivosti. Mal za to, že 5 a pol roka vplyvu matky a starej matky na syna je v prípade takého malého dieťaťa veľmi dlhá doba. Matka počas celej doby zamedzuje styk otca s maloletým synom. Otec sa musí každého jedného stretnutia domáhať. Preto na pojednávaní dňa 23.11.2022 požiadal okresný súd, aby odovzdávanie a preberanie syna prebiehalo v materskej škole, s čím okresný súd súhlasil. Má za to, že v danom prípade je namieste, aby bola nariadená striedavá starostlivosť. Poukázal na svoje správanie, zmenil prácu, vstúpil do pracovného pomeru, aby sa mohol lepšie prispôbiť režimu syna. Otec bol svedkom, ako matka manipulovala so synom v čakárni u lekára dňa 26.09.2022. Matka preukázala nedostatok svojich rodičovských kompetencií, koná výlučne vo svojom záujme. Matka nepripraví syna na stretnutie s otcom. Poukázal na to, že matka tvrdí, že syn potrebuje špeciálnu stravu, čo je však v rozpore s jej konaním. Pri nástupe do škôlky neuviedla požiadavku špeciálnej stravy. Zvýraznil závery zo znaleckého posudku č. 24/2022 z 27.07.2022, z ktorého vyplýva „citovo a vegetatívne labilná pravdepodobne citovo závislá od matky“. Otec sa aktívne zaujíma o zdravotný stav syna, dodržiava lekárske odporúčania, navštevuje so synom ošetrojúcich lekárov. Pokiaľ syn nemal problémy s pomočovaním, tak otec postupoval podľa odporúčania lekára nefrológa. Syn sa v škôlke nepomocuje. Otec preukázal trvalý záujem o syna, o jeho zdravotný stav. Príčiniť sa o to, aby syn navštevoval predškolské zariadenie. Otec poukazuje na fakt, že pokiaľ je syn v jeho osobnej starostlivosti, tak sa jeho zdravotný stav zlepšil. V súčasnosti dieťa nevykazuje očné tiky, predklon hlavy, tras rukami a točenie zápästiami. Vyplýva z toho, že otec má na syna pozitívny vplyv. Keď je syn v starostlivosti otca, nikdy neprichádza do škôlky s plačom ani s plačom neodchádza. Matka od začiatku robí všetko preto, aby odcudzila syna od otca. Správanie syna javí príznaky manipulácie zo strany matky. Poukázal odvolateľ na znalecké vyšetrenie dňa 15.02.2023. Je v najvyššom záujme dieťaťa, aby otec mohol vplývať rovnocenne na výchovu syna. Matka a ani žiadne výživné nedokážu nahraďiť dieťaťu starostlivosť otca o to viac, že je to chlapec. Poukázal na výsledky vyšetrenia B. F. zo dňa 26.09.2022. Vymenoval predchádzajúce konania vedené na Krajskom súde v Žiline. Mal za to, že predchádzajúca, fungujúca striedavá starostlivosť v týždenných intervaloch bola otcovi nedôvodne skrátaná napadnutým výrokom I., keď bola stanovená v 5-dňových intervaloch pre otca a 9-dňových intervaloch pre matku. Otec má právo na rešpektovanie rodinného života a tiež poukázal na to, že zo správy ÚPSVaR zo dňa 16.11.2022 vyplýva, že podľa stanoviska kolízneho opatrovníka je nevyhnuté poskytnúť maloletému stabilné prostredie v domácnosti oboch rodičov. Otec je prekvapený stanoviskom Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Žilina, ktoré vychádza zo zažitých predsudkov. Otec vyjadruje názor, že maloletý syn potrebuje otcovský model.

12. Otec v odvolaní poukázal na to, že od 01.10.2021 sa zamestnal v pracovnom pomere. Má silnú citovú naviazanosť na syna. Rovnocenná úprava styku maloletého syna s otcom, ktorý má rovnaké podmienky na výchovu ako matka, je v záujme maloletého dieťaťa. Povinnosť venovať názoru dieťaťa náležitú pozornosť, je obmedzená jeho vekom, rozumovou vyspelosťou. Deti, ktoré sú v striedavej starostlivosti, majú lepšie výsledky. Citoval z rozhodujúcej právnej úpravy Zákona o rodine. Tiež nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu pokiaľ išlo o výšku výživného, o daňový bonus a rodinné prídavky. Poukázal na svoje zárobky a preukázané výdavky domácnosti matky. Nesúhlasil s kvartálnymi nákladmi na vyšetrenie dieťaťa v Bratislave. Matka nepreukázala náklady na hypoterapiu a takisto matka sa nedohodla s otcom o navštevovaní gymnastiky. Maloletý syn nastúpil od 01.05.2021 do škôlky. Matka pracuje na skrátenej úväzok. Celkové náklady preukázané matkou sú 277,29 Eur. Otec platil výživné od 08/2018 v sume 80 Eur k rukám matky. Príjem matky otec určil v sume 245,04 Eur v období od 01.05.2019 do 31.12.2019, v čase od 01.01.2020 do 31.12.2020 bol 394,95 Eur mesačne, príjem matky od 01.01.2021 do 30.06.2021 bol 409,81 Eur. Matka pracuje od 01.07.2021, má čistý príjem 750 Eur mesačne, rodinný prídavok 31,71 Eur, spolu 781,71 Eur. Príjem matky od 01.01.2022 do 31.12.2022 bol do 30.06. v sume 946,06 Eur, od 01.07. v sume 1.121 Eur, od 01.01.2023 príjem matky bol v sume 1.291,60 Eur. Príjem matky je aj v skrátenej pracovnej úväzok vyšší o 293,32 Eur ako príjem otca. Doklady o príjmoch a výdavkoch otca nevyhodnotil okresný súd vo vzťahu k určenej výške výživného. Z odôvodnenia nevyplýva, ako súd prvej inštancie posúdil výdavky oboch rodičov, odôvodnené potreby pre maloletého syna. Právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov neznamena, že výživné má byť určené v takej výške, aby príjmy rodičov po zohľadnení výživného boli rovnaké. Musí vychádzať aj z odôvodnených potrieb maloletých detí. Namietal otec nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Navrhol zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že každý páry týždeň od pondelka má byť zverený otcovi a matke od pondelka nepárneho týždňa, výživné počas striedavej starostlivosti neurčiť, daňový bonus bude uplatňovať matka v nepárnom roku, otec v párnom roku, rodinný prídavok bude poberať matka v párnom roku a otec v nepárnom roku. Vo výrokoch II., III., VII., IX. a X. navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

13. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie i matka, a to proti výrokom I., II., IV., V. a X., ktorá namietala, že okresný súd postupoval tak, ako by bola striedavá starostlivosť absolútne ľudské právo otca. Neprihliadol okresný súd na najlepší záujem maloletého A.. Už v konaní o nariadení neodkladného opatrenia poukazovala na povahu maloletého. Pre maloleté dieťa nie je jednoduché meniť prostredie, preto sa stane, že môže byť nespokojný, plačlivý, trvá čas, kým si privykne na prostredie druhého rodiča, ako uviedol znalec. Každá zmena je zdrojom stresu. Dieťa neznáša zmenu, plač nemusí byť adresný, nemusí sa týkať práve osoby otca. Matka poukazuje na problémy komunikácie s otcom maloletého dieťaťa, na ktoré poukázal aj okresný súd v odseku 30. napadnutého rozsudku. Zo záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu vyplýva, že sa nepodarilo zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi. Komunikácia rodičov v kľúčových aspektoch bola považovaná za nefunkčnú, čo je rizikové v kontexte striedavej formy úpravy styku. Na podnet okresného súdu sa matka s otcom dohodli, že otec bude preberať maloletého z materskej škôlky s tým, že ráno pred vstupom do škôlky si vymenia lieky pre maloletého, otec uvedené nerešpektuje, čo je v hrubom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Otec nedodrížava pokyny lekárov po vydaní rozhodnutia. Navrhla zverenie syna do jej osobnej starostlivosti s určením styku pre otca. K otázke výživného matka namietala neprimeranosť vo vzťahu k veku, zdravotnému stavu dieťaťa. Matka sa zároveň vyjadrila k nesprávnemu výpočtu jej príjmu v otcovom odvolaní. Otec vo svojom odvolaní uviedol príjem matky od 01.01.2023, že bol 1.291,60 Eur. Matka má daňový bonus zahrnutý už vo svojej čistej pracovnej mzde 1.005 Eur. Tiež matka podala odvolanie voči výroku o trovách konania, ktoré žiadala vo výške 100 %. Poukázala na zábery z USB nosiča, na ktorom sa nachádza video, ktoré bolo uložené v priečinku od matky po prebratí. Otec menil svoje tvrdenia ako mu vyhovovalo, presadil si svoj záujem o zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Otec a jeho právna zástupkyňa dňa 23.11.2022 oznámili, že maloletý povedal „mňa, mamičku a babku nik nerozdelí, ja budem počúvať iba mamičku, ocino klame“. Pýtali sa aj prítomného znalca, či mohol uvedený maloletý povedať z dôvodu manipulácie matky a jeho starej matky. Znalec reagoval, že keby maloletý uvedený naozaj povedal, mohlo by ísť o manipuláciu. Otec maloletého na okresnom súde priznal, že nedával lieky maloletému tak, ako mu ich predpísal lekár. Matka ešte poukázala, že žiadala, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti, aby bol upravený styk maloletého s otcom v čase výučby v školskom zariadení, alebo pokiaľ maloletý nebude v školskom zariadení, tak od piatku od 16:00 hod. do nedele 17:00 hod., matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, otec je povinný prispievať na výživu maloletého vo výške 400 Eur mesačne, nedoplatok

na výživnom vo výške 8.000 Eur povoľuje súd splácať v mesačných splátkach a matka má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

14. K doručenému odvolaniu matky sa vyjadril otec v rozsiahlom podaní, ktorý s odvolaním matky nesúhlasil, zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol on v odvolaní. Poukázal na tvrdenia matky v rovine zdravotného stavu maloletého, tiež na úlohu a účel striedavej starostlivosti. Zdôraznil, že znalec nemá kompetenciu určovať, aký bude styk detí s tým ktorým rodičom. Opäť poukázal, tak ako v odvolaní, na závery znaleckého posudku, že matka je citovo a vegetatívne labilná a závislá pravdepodobne od svojej matky. Zdôraznil, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Doklady predložené matkou v mnohých položkách zahŕňujú aj výdavky jej matky, ako to uviedol otec aj v odvolaní. Poukázal na výkon rozhodnutia vedený na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 54Em/6/2022 a na vyjadrenie ku konaniu pod sp.zn. 54Em/6/2022, ktoré pripojil na č.l. 1650 spisu. Tiež pripojil vyjadrenie otca ku správe Referátu poradensko-psychologických služieb z 25.02.2022.

15. Matka vo vyjadrení zo dňa 03.07.2023 sa vyjadrila k vyjadreniam otca, pričom k videu, ktoré predložil otec, na ktorom syn rozprával o tom, že u neho chce byť 10 dní a u mamičky 5 dní, uviedla, že nie je spontánne. Javí sa, že otec syna manipuluje. Natočené bolo 05.06.2023, to je zhodou náhod v čase, keď sa mal otec vyjadriť k odvolaniu matky. Otec sa dopúšťa extrémne nebezpečného konania, keď počas jazdy motorovým vozidlom sa nevenuje jeho riadeniu, ale radšej natáča syna. Tiež uviedla, že otec zavádza súd. Zo samotného textu vyjadrenia z materskej školy je zrejmé, že problémy s preberaním zo strany otca sú pravidelné. Otec neprebral od matky lieky tak, ako sa dohodli v konaní pred okresným súdom. Už prvýkrát otec nebol schopný prebrať lieky od matky v čase, keď sa dohodli, nepočúva rady lekárov, netuší, kedy má ísť maloletý na kontrolu. Otec tvrdí, že matka neinformovala otca o plánovanej operácii mandlí. Otec zamlčuje skutočnosti, preháňa, pretože syn dostal iba odporúčanie na ORL špecialistu na výber nosných mandlí. K incidentu zo dňa 08.05.2023 matka poukázala na skutočnosť, že jej v čase, o ktorom hovorí otec nebolo doručené napadnuté rozhodnutie, čo vyplýva i zo spisu. Nemohla sa kontaktovať so svojím advokátom, bol sviatok. Nakoniec na naliehanie otca súhlasila, že si príde pre syna. Otec jej však aj napriek tomu, že mu uvedené napísala, syna doviedol domov, obišli sa na ceste. Matka nemá auto, viezol ju jej švagor. Uvedené konanie otca, t.j. zbytočný výjazd k bydlisku otca, švagra matky nahneval, vynadal otcovi, nešlo až tak o vulgárne nadávky ako uvádza otec. Vo vzťahu k otcovi poukázala na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že z pohľadu znalca ide „o citovo nezrelú, závislú, neimponujúcu osobnosť s nízkou sebaúctou, je submisívny, nevie sa asertívne presadiť, citovo vydiera. Senzitívne vzťahovačný, svojim prežívaním je neustále v minulosti, zapodieva sa krivdami, ktoré sa mu prihodili“. Maloletý má viacero zdravotných problémov.

16. K uvedenému vyjadreniu matky sa v rozsiahlom podaní vyjadril otec, ktorý s matkou nesúhlasil. Uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení v konaní, popiera tvrdenia matky. Vyjadrenie maloletého, že chce byť 10 dní s otcom bolo spontánne. Poukazoval na aktivity, ktoré maloletý vykonáva u otca. Pokiaľ matka argumentuje, že syn je silný alergik, nemôže nastúpiť do materskej školy, tak podľa otca táto diagnóza nie je prekážkou, aby navštevoval materskú školu. Matka pred okresným súdom opakovane tvrdila, že syn má tiky, že stále má predmetnú diagnózu, čo sa však podľa otca nepotvrdilo. Tiež sa nepotvrdilo, že syn sa pomačuje v noci. K bodu 9. podania matky poukázal, že nebezpečné konanie matky je také, ktoré je v rozpore so záujmom maloletého syna. Ak zabezpečila správu z diagnostického vyšetrenia zo dňa 31.05.2023, s ktorou oboznámila otca aj súd, tak otec s ním nesúhlasí. Konanie matky považuje za rozporné so záujmami maloletého dieťaťa. Matka neprišla trikrát na vyšetrenie k psychologičke I.. Psychologička sa vyjadrila, že nevidí na synovi prechodnú tikovú poruchu a ani autistické ochorenie. Matke nejde o záujem syna, záujem syna vždy obhajuje len otec, a to aj v prípade, keď doručil správu z 31.05.2023 ošetrujúcej lekárke B. K. L.. K bodu 3. podania matky z 03.07.2023 otec uviedol, že tvrdenie matky je neaktuálne, keďže v súčasnosti prebieha odovzdávanie aj preberanie syna v materskej škole a aj v mieste bydliska matky bez problémov. Otec poukázal na znalecký posudok, charakteristiku matky, že je „citovo a vegetatívne labilná, pravdepodobne citovo závislá od matky“, „Je zrejmé, že jednostranný vplyv matky a starej matky na maloletého syna, nie je v jeho najvyššom záujme. Syn má právo rovnocenne rozvíjať vzťahy aj s otcom a starými rodičmi a širšou rodinou zo strany otca.“ Z celého spisu nesporne vyplýva, že dôvody uvádzané matkou, nie sú relevantné pre obmedzenie styku otca so synom. Okresný súd poučil matku o povinnosti pripraviť maloletého na styk s otcom. Otec je presvedčený, že skutočným záujmom dieťaťa je jeho riadna výchova, ktorá môže byť zabezpečená len tak, že budú mať rovnaké možnosti. Otec verí v spravodlivý súd, ktorý rozhodne tak, aby syn neprišiel o možnosť rovnocenne rozvíjať vzťah s otcom.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými subjektami – účastníčkou-matkou a účastníkom konania otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka aj odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolaní (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolania matky a ani otca nie sú dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

18. Z obsahu spisového materiálu je zjavné, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu bol právoplatný výrok rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/105/2019-1370 zo dňa 29.3.2023, ktorým bolo rozhodnuté tak, že „manželstvo účastníkov C. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX H. I. G., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu I. G., zväzok X, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo X, rozvádza.“ Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/105/2019-1370 zo dňa 29.3.2023 okresný súd rozhodoval i o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, voči ktorým výrokom boli podané odvolania tak matkou ako i otcom maloletého dieťaťa, odvolacie konanie je vedené odvolacím súdom pod sp.zn. 14CoP/55/2023. Vzhľadom na vzniknutú procesnú situáciu potom odvolací súd s odkazom na Čl. 2 CSP rozhodoval v tejto odvolacej veci vedenej pod sp.zn. 14CoP/54/2023, s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa tak, aby maloleté dieťa nezostalo na čas do rozvodu „v právnom vákuu“, s poukazom len primerane a podporne i na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 271/2019, na ktoré na tomto mieste potom len primerane a podporne sa poukazuje.

19. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania matky aj otca, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľky a odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať im za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

20. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

21. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že matka a ani otec v odvolacom konaní neuviedli žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohli uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj matka a otec v odvolaniach (mimo iného) poukazujú na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd, ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Odvolací súd vychádzal z okresným

súdom ustáleného skutkového stavu a výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záverom zhodným ako okresný súd.

22. Matka i otec podľa obsahu odvolaní nimi podanými namietali, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

23. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

24. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

25. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Súd prvej inštancie, podľa zistení odvolacieho súdu, si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním, podľa odvolacieho súdu, riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané matkou, či otcom, v ich odvolaniach nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

27. Posúdením matkou a otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému komplexnému upraveniu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu ako okresný súd.

28. Primárne vo svetle produkovaných a i z listín plynúcich skutočností, odvolací súd vo vzťahu k posudzovanej problematike považuje za potrebné zdôrazniť, že žiaden rodič nie je schopný dať dieťaťu širokospektrálne všetko, čo dieťa pre svoj život potrebuje (čím odvolací súd nemá na mysli materiálnu stránku zabezpečenia dieťaťa), a preto pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti, rovnocenná participácia každého rodiča na výchove a starostlivosti o každého maloletého už od jeho narodenia, je veľmi významná a nezastupiteľná. Nepochybne najvhodnejším spôsobom, akým je možné vzájomné vzťahy dieťaťa s rodičmi v situácii, keď rodičia už spolu nežijú, rovnocenne rozvíjať, je nastavenie takej formy výkonu osobnej starostlivosti o mal. dieťa a jeho výchovného prostredia, ktorá na to vytvorí čo možno najlepšie podmienky, čo je obvyčajne možné dosiahnuť predovšetkým dohodou rodičov, ktorí v kolízii a so zreteľom na záujem mal. dieťaťa, podriadiac tak niekedy vzájomne narušené

vzťahy vyššiemu princípu, nepreferujú svoje vlastné záujmy a predstavy o spôsobe usporiadania výkonu týchto práv, k naplneniu čoho však zjavne v podmienkach posudzovanej veci nedochádza.

29. Otec v odvolaní namietal závery okresného súdu, ktorý rozhodol o striedavej starostlivosti, avšak v inom rozsahu intervalov ako navrhoval otec. Matka v podanom odvolaní v tejto rovine namietala tiež závery okresného súdu o striedavej starostlivosti s tým, že navrhovala zverenie maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Okresný súd v napadnutom rozsudku svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na samotný inštitút striedavej starostlivosti a základom odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu boli výsledky vykonaného dokazovania, vyjadrenie znalca ako i vyjadrenie psychológa B. I., ktorú maloletý A. v čase rozhodovania okresného súdu navštevoval, z ktorého vyplýva okrem iného „, že na základe psychoterapeutických sedení realizovaných v ambulancii klinického psychológa, pozorovania dieťaťa počas psychoterapie, možno hodnotiť aktuálny stav u maloletého dieťaťa nasledovne: u A. pretrváva tiková porucha prechodného charakteru, poruchy správania a emócií, nočné pomočovanie, ktoré je toho času na ústupe, frekvencia pomočovania sa znižuje. Tieto poruchy sú podmienené nesúrodou rodinnou situáciou, rozdielnym výchovným prístupom, napätou komunikáciou, nevhodným riešením problémov a konfliktov medzi rodičmi prostredníctvom dieťaťa.“(ods. 24. napadnutého rozsudku) Z ods. 35. napadnutého rozsudku vyplýva, že prioritná vzťahová osoba pre maloletého je matka. Tieto skutočnosti však nenašli premietnutie ani v odvolaní otca, ani v odvolaní matky. Obidvaja rodičia prezentovali najlepší záujem maloletého dieťaťa, avšak zo svojho uhlu pohľadu. Už okresný súd ich upozornil na to, aby nepovyšovali svoje záujmy nad záujmy dieťaťa a aby záujmy dieťaťa nepodriaďovali svojim očakávaniam a potrebám. Rodičia nemali snahu podľa výsledkov pojednávania zlepšiť svoju komunikáciu a problémom medzi nimi boli aj zdravotné problémy maloletého. Ani otec, ani matka vo svojich odvolaniach nereagovali na vyjadrenia psychologičky vo vzťahu k tikovej poruche, nočnému pomočovaniu, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu už bolo na ústupe. Z ods. 29. napadnutého rozsudku vyplýva, že znalec uviedol „Pri rozhovore bez prítomnosti otca chlapec na cielenú otázku odpovedal, že najlepšie mu je pri mame a chcel by pri nej bývať. Nedá sa povedať, že by mu bolo pri otcovi zle, ale necíti sa u neho tak dobre, ako pri mame.“ „Pri rozhovore bez prítomnosti matky chlapec na cielenú otázku odpovedal, že najlepšie mu je pri mame a chcel by pri nej bývať a otca navštevovať.“ Z dodatku k znaleckému posudku č. 24/2022 znalca PhDr. Jána Šútovca, PhD., znalca z odboru psychológie uviedol, že „...Pozorovaním správania dieťaťa v prítomnosti otca znalec konštatoval dominujúcu snahu otca komentovať pokroky dieťaťa a chváliť ho. Otec nevidí tikové prejavy dieťaťa.“ Otec vo svojich vyjadreniach popieral akékoľvek tieto uvedenia matky v tejto rovine, poukázal i na správu z materskej škôlky, v ktorej je uvedené „aktuálne tik pozorovaný u maloletého nebol“. Vo vzťahu ku konštatovaniu aktuálne je potrebné uviesť, že uvedené časové vymedzenie „aktuálne“ nie je dostatočné určité, keďže nie je daný presný časový úsek, ktorého sa predmetné potvrdenie týka. Samotná skutočnosť konštatovania ústupu, ešte bez ďalšieho, podľa odvolacieho súdu neznamená vyriešenie uvedeného problému. Z dodatku k znaleckému posudku č.24/2022 znalca PhDr. Jána Šútovca, PhD., znalca z odboru psychológie vyplýva, že „Otec nevidí tikové prejavy dieťaťa“. Okresný súd uvedenému rozhodnutiu v rovine striedavej osobnej starostlivosti venoval dostatočnú pozornosť v napadnutom rozsudku s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa. V tomto smere odkazuje odvolací súd na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v zmysle úpravy § 387 ods. 1, 2 CSP.

30. V odvolaní matka tvrdila, že striedavá starostlivosť nie je v záujme maloletého dieťaťa, pričom poukazovala na závery vyplývajúce z komentára Zákona o rodine s tým, že kontraindikáciou v niektorých prípadoch môže byť samotná osobnosť dieťaťa, striedanie výchovných prostredí a v tejto rovine poukázala na „odsek 31.“ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu (uvedený ods. 31. napadnutého rozsudku sa však týka uznesenia o znalečnom). Tiež dôvodila matka tým, že uvedený stav u maloletého má trvať od nariadenia neodkladného opatrenia a vyčítala okresnému súdu, že namiesto toho, aby pristupoval k maloletému dieťaťu individuálne, prihliadol na jeho osobnostné vlastnosti a povahu, postupoval v presadzovaní názoru, že čím dlhšie bude striedavá starostlivosť trvať, tým lepšie si dieťa zvykne. V tomto smere odvolací súd nesúhlasí s matkou. Má za to, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu práve v trvaní osobnej starostlivosti, ktorú premietol do výrokovej časti rozhodnutia dostatočne reflektuje na potreby maloletého dieťaťa tak, ako boli uvedené v odseku 35. napadnutého rozsudku okresného súdu a nasl. Ak matka uvádzala, že uvedený stav výhradne trvá od nariadenia neodkladného opatrenia, tak uvedené tvrdenie matky zostalo len v rovine tvrdení a bližšie dôvody tohto časového uvedenia matkou, ktoré by bolo možné podrobiť odvolaciemu prieskumu zostali matkou nekonkretizované a tiež nereagovalo na ods. 24. napadnutého rozsudku okresného súdu,

z ktorého okrem iného vyplýva, že „...Zo správy B. M. I., klinického psychológa a psychoterapeuta zo dňa 27.03.2023 súd zistil, že na základe psychoterapeutických sedení realizovaných v ambulancii klinického psychológa, pozorovania dieťaťa počas psychoterapie, možno hodnotiť aktuálny stav u maloletého dieťaťa nasledovne: u A. pretrváva tiková porucha prechodného charakteru, poruchy správania a emócií, nočné pomočovanie, ktoré je toho času na ústupe, frekvencia pomočovania sa znižuje. Tieto poruchy sú podmienené nesúrodou rodinnou situáciou, rozdielnym výchovným prístupom, napätou komunikáciou, nevhodným riešením problémov a konfliktov medzi rodičmi prostredníctvom dieťaťa“. Okresný súd v tomto smere poukázal na vzťahy rodičov, ich napätú komunikáciu, nevhodné riešenie problémov, a to i prostredníctvom rodičov, čo matka do svojho odvolania nepremietla. Okresný súd tiež poukázal na to, že psychológ B. I. uviedla, že dieťa nemá strach z otca, A. má otca rád. Z ods. 29. napadnutého rozsudku vyplýva, že znalec uviedol „Pri rozhovore bez prítomnosti otca chlapec na cielenú otázku odpovedal, že najlepšie mu je pri mame a chcel by pri nej bývať. Nedá sa povedať, že by mu bolo pri otcovi zle, ale necíti sa u neho tak dobre, ako pri mame.“ „Pri rozhovore bez prítomnosti matky chlapec na cielenú otázku odpovedal, že najlepšie mu je pri mame a chcel by pri nej bývať a otca navštevovať.“ Zo správy z materskej školy vyplýva, že problém pri prevzatí otcom, je len v čase pokiaľ maloletý príde do škôlky s matkou, následne pokiaľ otec maloletého odovzdáva do škôlky, tento problém nie je. Aby maloletý mal vzhľadom na rodinnú situáciu uľahčený tento prechod, čo určite nie je pre maloleté dieťa jednoduché meniť prostredie, preto sa môže stať, že je nespokojný, plačlivý, čo trvá určitý čas, kým si privykne na prostredie u druhého rodiča. Ak potom okresný súd odôvodnil trvanie intervalov striedavej starostlivosti, tak ako je uvedené v napadnutom rozsudku, tak odvolací súd mal zato, že rozhodol správne a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP.

31. Matka v odvolaní poukázala na problémy komunikácie s otcom maloletého dieťaťa, a to i spolu s odsekom 30. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (tak podľa zistení odvolacieho súdu ods. 30. napadnutého rozhodnutia okresného súdu sa týka znalečného) a tiež poukázala na výchovné opatrenie, ktoré bolo uložené okresným súdom, pričom zo záverečnej správy z poradensko-psychologického procesu vyplýva, že sa nepodarilo zlepšiť komunikáciu, tá do určitej miery funguje písomnou formou, čo by mohlo byť podľa matky vnímané ako rizikové v kontexte striedavej formy úpravy styku a vyčítala okresnému súdu, že napriek tomu zveril dieťa do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov. Poukázala tiež na zmenu v tvrdeniach otca, že komunikácia nefunguje a následne potvrdil, že je vyhovujúca. Tiež zdôraznila, že sa otec nezúčastnil väčšinu konzultácií. V tomto smere však k momentu rozhodovania odvolacieho súdu mal odvolací súd za to, že pre konanie okresného súdu boli splnené podmienky pre striedavú starostlivosť, čo v konečnom dôsledku vyplýva i z obsahu spisového materiálu, a to z obsahu písomnej komunikácie medzi rodičmi, ktorá by v konečnom dôsledku nepochybne mohla byť lepšia, pri obidvoch prezentovanom záujme vo vzťahu k maloletému dieťaťu, avšak jej strohosť, či v niektorých prípadoch „uštípačnosť“ nediskvalifikuje, podľa odvolacieho súdu, striedavú starostlivosť nariadenú okresným súdom, ktorú odvolací súd v zhode s okresným súdom vyhodnotil ako vhodnú, pričom sa poukazuje nielen na rozhodnutie okresného súdu, ale i odôvodnenie tohto rozhodnutia odvolacieho súdu vyššie. Len pre komplexnosť posúdenia odvolacej argumentácie matky odvolací súd uvádza, že ak matka poukazovala na skutočnosť, že v čase odovzdávania maloletého k otcovi, maloletý uvedený ekzém nemá, ale keď sa vráti, tak maloletý má opäť ekzém, tak z tvrdení matky v odvolaní a ani z dôkaznej situácie, nie je možné bez ďalšieho v tomto štádiu konania ustáliť, a to bez akýchkoľvek pochybností a bezvýhradne, že dieťa bolo v čase odovzdania otcovi v takom zdravotnom stave, ktorý by vylučoval inkubačnú dobu, uplynutím ktorej by sa uvedený ekzém tvrdý matkou prejavil.

32. Pokiaľ otec v odvolaní uvádzal, že preukázal počas konania nedostatok rodičovských kompetencií u matky a že manipulovala matka syna proti otcovi v spolupráci so svojou matkou, čím koná matka proti záujmom maloletého dieťaťa, tak z uvedených skutkových okolností v odvolaní na čl. 1418 spisu, na ktoré poukazoval otec, a to najmä na skutkový dej, ktorý otec opísal na pojednávaní dňa 23.11.2022, ktorému sa vyjadril znalec, odvolací súd poukazuje nato, že odpoveď znalca, znela hypotetickej roviny, čo však v odvolaní otca nenašlo premietnutie. Nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by bolo možné vo vyvolanom odvolacom konaní, alebo v konaní, v tejto rovine, pred okresným súdom podrobiť súdnemu prieskumu. A ak otec tvrdil, že deti v striedavej starostlivosti majú lepšie výsledky a že inštitút striedavej starostlivosti o dieťa smeruje k posilneniu rodovej rovnosti, k zosúladeniu pracovných a rodinných povinností, a to práve v rozsahu, ktorý požaduje otec, tak odvolací súd uvádza, že okresný súd predsa rozhodol o striedavej starostlivosti a rozhodujúce boli konkrétne okolnosti prejednávanej veci týkajúce sa maloletého A. a úlohou okresného súdu bolo rozhodnúť v najlepšom záujme maloletého

dieťaťa, ktoré okresný súd správne vyhodnotil a nie zovšeobecňujúce závery vhodné ako podklady na publikáciu v odbornej literatúre. Ak otec potom práve v tejto rovine tvrdil, že týždenné intervaly sú vyhovujúce tak, ako to bolo doteraz, tak odvolací súd sa s týmto záverom otca nestotožnil. Má za to odvolací súd, že okresný súd dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie v dĺžke trvania intervalov, pričom otec netvrdil a nepreukázal také skutočnosti, ktoré by závery okresného súdu v tejto rovine spochybnili. Otec v odvolaní tiež uviedol, že je prekvapený stanoviskom Referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Žilina, ktoré podľa neho vychádza zo zažitých predsudkov. Ak otec nesúhlasil so závermi, ktoré kolízny opatrovník uviedol, tak pripomína odvolací súd, že funkciou kolízneho opatrovníka je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Otec v konaní nepreukázal, že kolízny opatrovník by konal v rozpore s povinnosťami článku 3 Dohovoru. V odvolaní otec argumentuje tým, že maloletý syn potrebuje otcovský model, ktorý však napadnuté rozhodnutie podľa odvolacieho súdu v plnom rozsahu rešpektuje, pri ktorom závere odvolací súd poukazuje na výrokovú časť rozhodnutia okresného súdu o striedavej starostlivosti, ktorý predsa otca nediskvalifikuje z uplatnenia realizácie otcovského modelu v starostlivosti o maloletého.

33. Tak matka ako i otec podali odvolanie do výšky okresným súdom stanoveného výživného. Odvolací súd uvádza, že výživné slúži na uspokojovanie základných potrieb, akými sú strava, ošatenie, bývanie, kultúrne, vzdelávacie, športové a rekreačné potreby - zabezpečovanie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj, pre prípravu na uplatnenie sa v živote. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú rôzne, podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie sa v spoločenskom živote a rozvoja záujmov. Výdavky pre dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb, preto výživné nemožno považovať len za plnenie na výživu maloletého dieťaťa, ale aj náklady na bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotnú starostlivosť, záujmovú činnosť dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu sa plní predovšetkým finančným plnením (výživným), vecným plnením a aj osobnou starostlivosťou. Osobná starostlivosť o maloleté dieťa tvorí materiálne hodnoty, zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch, a uspokojovanie potrieb dieťaťa touto formou vyvažuje platby druhého rodiča.

34. Otec v odvolaní nesúhlasil s výškou výživného 150 Eur mesačne. Vyčítal okresnému súdu, že nevychádza zo zisteného skutkového stavu. Odvolací súd má za to, že odvolanie otca v tomto smere sa zameralo na vytrhnuté z kontextu skutočnosti a ostatné skutočnosti, ktoré vyplývajú v tejto rovine z rozhodnutia okresného súdu, zostali otcom bez povšimnutia. Otec podal v odvolaní svoj pohľad, svoje vnímanie finančnej situácie matky. Poukazuje odvolací súd na to, že už v podaní zo dňa 10.06.2019 otec uviedol, že okrem výživného 80 Eur synovi hradí stravu, bežné potreby aj prespáva u otca, pričom podľa otca vždy, keď niečo potreboval, tak otec mu zabezpečil, napríklad kočík 130 Eur, autosedačka 70 Eur, kolíska 60 Eur, retro kočík 25 Eur, sánky 70 Eur, vanička 10 Eur, podložka 5 Eur, antikorové fľaše 25 Eur, obliečky 15 Eur. V podaní z 11.03.2021 otec uviedol, že všetky náklady na syna počas pobytu otca v Hričove hradí, lieky, výživové doplnky, hygienické potreby. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že takéto náklady predsa hradí i matka v čase, keď je maloletý u nej. Navyše je tu potrebné zohľadniť i osobnú starostlivosť zo strany matky do rozhodnutia súdu o striedavej starostlivosti, ktoré otec vôbec nebral do úvahy. Ak poukázal otec v odvolaní na to, že v podaní zo dňa 04.11.2022 podrobne zdôvodnil svoje príjmy a výdavky, a to mesačné výdavky na maloletého „289,40 Eur + 80 Eur výživné = 378,40“ Eur (čl. 1429 spisu), mesačné výdavky otca na domácnosť sú 615 Eur a ak poukázal na výdavky otca na maloletého A. od 10/2022 do 03/2023 v celkovej výške 2.085,15 Eur, tak v tomto smere odvolací súd poukazuje na výrok V. napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorým bola uložená povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 150 Eur mesačne od 01.05.2019 do 31.05.2021 a vo výške 150 Eur mesačne od 01.04.2023 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, teda výdavky, ktoré otec uvádzal mimo rámec týchto časových údajov, kedy bola uložená otcovi povinnosť platiť výživné, nie je možné pričítať na ťarchu nesprávnosti rozhodnutia okresného súdu. Ak citoval otec z napadnutého rozsudku okresného súdu, a to z odsekov 16. - 19. a vyčítal okresnému súdu, že nezohľadnil náklady spojené s benzínom, údržbou, opravou auta, mobilný telefón, náradie potrebné na výkon živnosti, administratívne náklady, náklady na účtovnícke práce spojené s vedením účtovníctva, daňovým priznaním a nezohľadnil ani výdavky otca na domácnosť, rekonštrukciu

priestorov v byte, ktorý chystal pre rodinu, tak odvolací súd uvádza, že len pre úplnosť a komplexnosť posúdenia a výhradne vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca, ktorý konštatoval, že preukázal výdavky, ktoré vynaložil na maloletého syna, pričom do spisového materiálu predložil doklady o úhradách, tak odvolací súd uvádza, že nie zo všetkých týchto dokladov doložených otcom je zrejmé, v akom rozsahu boli vynaložené na maloletého syna A., keďže len príkladom na č.l. 1304 spisu sa nachádza pokladničný blok zo dňa 05.12.2022, čas 17:17 hod., v zmysle ktorého bola uhradená kúpna cena, napríklad i za kurča bez drobkov 2,165 kg za 6,69 Eur, z čoho potom nie je určiteľné, či uvedené celé kura v celosti bolo určené maloletému synovi. Takisto z iných pokladničných dokladov predložených otcom nevyplýva konkrétne účelové určenie týchto výdavkov výhradne na maloleté dieťa. Ak otec v odvolaní uvádzal, že všetky potreby zabezpečuje aj otec, tak potom je potrebné, uviesť, že bez jeho bližšej konkretizácie nie je zrejmé, akú bezprostrednú väzbu majú doklady o úhrade paliva vo vzťahu k nákladom na maloleté dieťa.

35. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že otec vo svojom vyjadrení k návrhu matky, ktoré bolo doručené dňa 13.06.2019 uviedol, že pokiaľ nebudú žiť spolu s matkou a pokiaľ sa na výške vyživovacej povinnosti nedohodnú, navrhuje otec, aby mu po vykonanom dokazovaní súd určil vyživovacu povinnosť na maloletého vo výške 130 Eur mesačne. To bolo vo vyjadrení doručenom okresnému súdu dňa 13.06.2019, pričom odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd vo veci rozhodoval rozsudkom dňa 29. marca 2023, v ktorom čase bol maloletý A. takmer o 4 roky starší, teda výdavky na neho logicky vzrástli.

36. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu otca k výške určenej vyživovacej povinnosti, považuje za podstatné na tomto mieste, aj to len pre úplnosť, k výdavkom vyčísleným otcom príkladom na č.l. 1284 spisu, s označením „výdaje“ od 10. mesiaca 2022 do marca 2023 vyplývajú platby označené otcom, avšak nie je zrejmé, či uvedené lieky, hračky a oblečenie, hygienické potreby boli poskytnuté potom i pre pobyt maloletého dieťaťa u matky, alebo zostávali len u otca. Nie je zrejmé, či tankovanie, ktoré otec uvádzal priemerne ako 120 Eur mesačne, sa týkalo výhradne maloletého dieťaťa, resp. toto tankovanie bolo i za iným účelom (čo uviedol už odvolací súd i vyššie v tomto odôvodnení). V tomto smere otec uviedol výdavky na maloleté dieťa v sume zrejme 347,52 Eur, k čomu okresný súd poskytol ich upresnenie v odseku 41. napadnutého rozsudku, ktoré však nenašlo odzrkadlenie v odvolaní otca. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri určovaní výšky výživného nepostupoval spôsobom, aký uvádzal otec v odvolaní, pretože nepostupoval len matematickým určením výživného vo výške polovice rozdielu príjmov oboch rodičov, ale vychádzal z okolností prejednávanej veci. Ak otec sám uvádzal výdavky mesačne 347,52 Eur (čl. 1429 spisu) na maloletého syna, tak potom zostáva bez zodpovedania jeho námietka k určenej výške výživného 150 Eur na mesiac na maloletého A.. Ak otec uvádzal sumu 347,52 Eur, tak vychádzal zrejme zo striedavej starostlivosti v rozsahu trvania týždeň starostlivosť striedavá poskytovaná matkou a týždeň otcom. Pokiaľ však okresný súd určil výšku výživného od 01.05.2019 do 31.05.2021, tak v tomto období bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a od 01.04.2023 bola okresným súdom určená striedavá starostlivosť v rozsahu trvania 9 dní v starostlivosti matky a 5 dní v starostlivosti otca. Ak otec v odôvodnení poukázal na to, že dal súhlas v dobrej viere, že okresný súd rozhodne spravodlivo a súhlasil s tým, že daňový bonus a prídavky na deti bude poberať matka, tak mal za to, že bude pokračovať striedavá starostlivosť v režime ako prebiehala 2 roky v prospech maloletého syna. Keďže otec napadnuté výroky rozsudku okresného súdu považoval za nespravodlivé, tak žiadal, aby daňový bonus aj prídavky boli jeden rok priznané matke a jeden rok otcovi. Okresný súd v napadnutom rozsudku rozhodol, že tak daňový bonus ako aj rodinný prídavok bude poberať matka, s ktorým záverom odvolací súd, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti ako fakt, že maloletý bude v striedavej starostlivosti 9 dní u matky a 5 dní u otca, považoval za spravodlivé a na rozdiel od otca, mal za to, že takéto rozhodnutie bolo to v záujme maloletého dieťaťa. Okresný súd, podľa odvolacieho súdu, správne ustálil výšku výživného na maloletého A., nielen na základe výpovede matky a z listinných dôkazov, ktoré preukazujú niektoré výdavky (nie všetky výdavky čo do druhu aj výšky sa dajú exaktne preukázať), pričom je zrejmé, že zodpovedajú po ich korekcii s porovnaním bežných výdavkov detí v tomto veku, takéhoto zdravotného stavu a záujmov, známych súdu z rozhodovacej činnosti v iných obdobných prípadoch a z praktických a životných skúseností. V súvislosti s týmito závermi odvolací súd potom odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu i v časti stanovenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP.

37. Ak podľa obsahu odvolaní otec i matka namietali nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, z čoho potom vyvodil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, tak odvolací súd sa nestotožnil

v tejto rovine ani s otcom ani s matkou. Mal za to, že napadnutý rozsudok je dostatočne odôvodnený. Splňa kritérium § 220 CSP, napriek námietkam otca, matky a polemizovanie odvolateľov s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu ešte nevytvára priestor pre konštatovanie nedostatočného odôvodnenia a naplnenia odvolacieho dôvodu v rovine odňatia možnosti konať pred súdom. Okresný súd si splnil povinnosť náležite odôvodniť rozhodnutie. To, že nebolo vyhovené odvolateľom v konaní pred okresným súdom, nie je možné vyhodnotiť ako nesprávne rozhodnutie vo veci.

38. Ak mal odvolací súd za to, že určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu vo výške 150 Eur mesačne je dostatočné, tak ako uviedol v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie, tak potom nemohol vyhovieť ani odvolaniu matky, ktorá odvolacím návrhom, takisto ako i v prvostupňovom konaní, žiadala o určenie vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému vo výške 400 Eur mesačne. Pokiaľ okresný súd tomuto návrhu nevyhovел, tak odvolací súd mal za to, že takýto postup okresného súdu bol vecne správny. Pokiaľ matka žiadala zveriť maloletého do výhradnej osobnej starostlivosti, tak odvolací súd v tomto odôvodnení vyššie zdôvodnil, prečo mal za to, že je namieste striedavá starostlivosť, v zmysle ktorej maloletý bude v striedavej osobne starostlivosti 9 dní u matky a 5 dní u otca.

39. Otec v odvolaní poukázal na to, že matka tvrdí, že syn potrebuje špeciálnu stravu, čo je však podľa neho v rozpore s jej konaním, keďže pri nástupe do škôlky neuviedla požiadavku špeciálnej stravy. V súvislosti s touto argumentáciou otca odvolací súd poukazuje na to, že len samotné nenahlásenie takejto stravy, bez ďalšieho, predsa nemôže vyvrátiť takéto tvrdenie matky.

40. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

41. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov dieťaťa ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

42. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

43. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu navrhovateľky a jej návrhu na priznanie náhrady trov konania konštatuje, že § 52 CMP predstavuje zásadné pravidlo rozhodovania o trovách nesporného konania. Iba výnimočne možno v nesporovom konaní rozhodnúť o priznaní náhrady trov konania niektorému z účastníkov, a to v len v prípadoch stanovených zákonom. Takouto výnimkou je aj citovaný § 55 CMP. Ako každá výnimka zo zásady, aj priznanie náhrady trov konania podľa § 55 CMP je možné len v prípadoch, ktoré sa natoľko odlišujú, že inak všeobecne platná zásada (§ 52 CMP) by nepredstavovala spravodlivé riešenie veci. Dôvody uvádzané odvolateľkou v odvolaní, pre ňou navrhované priznanie náhrady trov konania podľa odvolacieho súdu, a to posúdenie ňou uvádzaného dátumu nahrávky na USB kľúči, vo vzťahu k odovzdávaniu dieťaťa, ako ani matkou tvrdená skutočnosť o nerešpektovaní potreby užívania liekov maloletým, v čase keď bol u otca, či posúdenie tvrdení uvedených právnu zástupkyňou otca na pojednávaní dňa 23.11.2022, nepredstavovali podľa odvolacieho súdu také rozhodné tvrdenia, ktoré by boli v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti spôsobilé, bez ďalšieho, ovplyvniť nielen rozhodnutie vo veci samej, ale bolo by ich možné považovať za spravodlivý dôvod priznania náhrady trov konania matke v zmysle § 55 CMP, preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania v odvolacom konaní, v zhode s rozhodnutím okresného súdu, podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov ich náhradu na základe odvolacieho návrhu matky v odvolacom konaní nepriznať.

44. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, a to ani pokiaľ ide o trov odvolacieho konania, tak o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

45. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).